

Božiæna èestitka

Autor Administrator

Sretan Božiæ i

Nova 2018. godina

Uz nadahnute i
optimistiène poruke fra Zvjezdana
Liniæa, koji nas je ne tako davno napustio
- divan, ali uvijek aktualan tekst iz knjižice "Božiæ s fra Zvjezdanom Liniæem“ koju je svojevremeno izdao Veèernji list.

Što zapravo želimo reæi kratkom èestitkom
„Sretan Božiæ“ kojom jedni drugima prilazimo? Pružamo si ruke. Darujemo
osmijeh. To je najprije susret. U ozraèju jedinstvenog blagdana i svoje
najbliže susreæemo na novi naèin. Želimo ih vidjeti u novom svjetlu, u svjetlu
Isusova roðenja. Kada nekome zaželimo sretan Božiæ, kao da mu kažemo da ga
gledamo u svjetlu Božiæa, tj. prepoznajemo ga kao onoga zbog kojega se Bog
utjelovio i postao èovjekom. Vrijedan je u Božjim oèima. Bog ga neizrecivo
ljubi. Izražavamo mu želju da zbog toga bude istinski sretan.

Istom èestitkom dovikujemo jedni drugima
da je život bogatiji i ljepši nego što nam u našoj svakodnevici izgleda.
Smijemo biti sretniji nego što zasluzujemo jer izvor i temelj naše sreæe nisu
naše zasluge, nego je to ljubav Božja koja se oèitovala u Isusu. U njemu imamo
zalog istinskog života. Radosna vijest mira između neba i zemlje konkretni je
dar srcu svakoga èovjeka. Zbog toga je to dan kada smijemo jedni druge nazivati
sretnima.

Upuæivanjem èestitke „Sretan Božiæ“ upozoravamo jedni druge na sadržaj blagdana. Isus se rodio. On je druga božanska osoba. On je Bog. Neizreciv i velik Bog, Svevišnji, Stvoritelj svega, Onaj kojega svemir ne može obuhvatiti postao je èovjekom, uzeo oblike ljudi, rodio se kao dijete. Upravo u liku djeteta otkriva nam se ranjiv, malen, upuæen na druge, potreban ljubavi.

U teškom trenutku ljudske povijesti na poèetku èovjeèanstva poslije iskustva grijeha, èovjek se poèeo bojati Boga i sakrio se pred njegovim licem. Sada mu Bog prilazi na tako jednostavan naèin. Kao da mu u liku betlehemskega djeteta želi reæi da ga se ne mora bojati. Bog dolazi pomirljivo, dolazi kao onaj koji moli za prijateljstvo i ljubav, a ne kao onaj koji sudi i zapovijeda. Zaista je to preobrazba povijesti. Neka sreæa Božiæa, Božje blizine, zahvati svakoga èovjeka. Tako je Božiæ istinski blagdan sreæe i radosti.

Meðutim, likom djeteta Isusa, objavom Boga koji je djetetom postao, nama se otkriva Božje èovjekoljublje. Ono nas poziva na meðusobnu ljubav. Poput Isusa i mi smo pozvani na život u miru i ljubavi. Pozvani smo da jedni drugima budemo oslonac i podrška. Nažalost, èesto se jedni drugih bojimo, jedni pred drugima strepimo. Èesto su naši ljudski odnosi optereæeni, ispunjeni nepovjerenjem. Sve je to plod grijeha, sve su to izrazi starih rana koje tište èovjeka i èovjeèanstvo. Zato ljudi ne žive u miru i nisu meðusobno sretni.

Ako zahvaæeni ljepotom Božiæa i objavljeni ljubavi Božje sami u srcu osjetimo toplinu i radost, ako se u nama porodi povjerenje prema Bogu i hrabrost da mu pristupimo jer nam se objavljuje u liku djeteta koje nam izgleda bezopasno, onda je to izazov i za naše meðuljudske odnose. Tada uz naš izraz „sretan Božiæ“ znamo jedni drugima reæi: „Mene se ne moraš bojati. Ne želim nièim ugroziti tvoj život, nièim umanjiti tvoju sreæu. Želim ti jednostavno reæi da sam tu ako me trebaš, da sam tu da to poslužim. Živi stoga u miru. Budi sretan sreæom èovjeka kojem je krivnja oproštena, kojem je grijeh pokriven. U mojoem srcu nema nikakvog nepovjerenja. Osjeæam jednostavno potrebu reæi ti da nas Božja ljubav povezuje u jedno. Zato: Budi sretan!“

* * *

(...) Nije stoga èudno da su mnogobrojne božiæene èestitke ispunjene dobrom željama za mir. Na sve se strane šalju želje mira, primamo poruke mira, èovjek bi oèekivao da æe nakon tolikh silnih mironosnih želja i èestitki zaista po Božiæu osvanuti mir na cijelome svijetu.

Međutim, nije nam uvijek tako. Volim u tom pogledu upozoriti na samu bit božiæenoga mira. Povezujem to sa starozavjetnim iskustvom Izraelaca. Živjeli su u Egiptu. Zapali su u teško stanje ropstva. Bili su osuðeni na polagano istrebljenje. Zavapili su Bogu da im podari slobodu i da ih izbavi iz nevolje. Bog im je poslao Mojsija. Događaju se èudesa Izlaska. Izraelci su dospjeli na slobodno tlo i krenuli pustinjom prema Obeæanoj zemlji.

Međutim, tada se događaju razoèaranja. Male poteškoæe života, trenutaèena glad ili žeđ sposobne su u Izraelcima izbjiglići sva Božja dobroèinstva. Voljni su vratiti se u Egipat samo da ne trpe u pustinji. Izraelci nam svojim primjerom otkrivaju da ih je Bog oslobođio Egipæana, ali su ostali robovi vlastitih nagona. Ostali su zatvoreni u svoju sebiènost. Nagrizaju ih meðusobne svaðe. Upadaju u mrak sumnje, nevjere i idolopoklonstva. To je daleko dublje ropstvo i veæe zlo od onog izvanjskog ropstva u Egiptu. (Kako to poznato zvuèil- prim. ur.)

Isus dolazi da nam donese mir. Sanjamo o politièem miru. Potreban nam je mir u domovini, u Bosni i Hercegovini. Radujemo se svakom pravednom znaku takvog mira i molimo da mir bude trajan. Želimo potom i procvat gospodarstva i bolje uvjete života. Međutim, sve to još neæe izmijeniti lice zemlje. Èovjek ostaje zarobljen svojim vlastitim željama i nagonima. Sebiènost je priroðena svakom ljudskom biæu. Ona stvara meðuljudske napetosti. Èovjek u svojim svakodnevnim okvirima ostaje zarobljen i ispunjen nemicom i strahom. Tako zarobljen ne može ni drugima biti izvorom mira i sigurnosti.

Božiæ je. Došao je Isus. Donio nam je mir. Međutim, taj njegov mir nije dar masama, nego svakom srcu. Isusu je stalo do èovjeka, do svakog pojedinca. Svakoga želi obdariti unutarnjim mirom. Ispunjeni takvim mirom i mi postajemo nositelji mira. Bit æe ga sve više i više na ovoj zemlji, što se svaki pojedinac sve jasnije otvara tom daru Isusova mira.

Zato ponajprije molimo ovih dana da se u srcu svakoga od nas stvore duboke pretpostavke za mir i ljubav, za prasutanje i pomirenje. Neka Božje èovjekoljublje probudi u nama istinsko bogoljublje iz kojeg æemo znati djelovati na naèin na koji to od nas traži misterij Božiæa. Darivajmo se mirom. Neka to u nama ne bude više samo obična rijeè, prazna formula. Neka to bude sadržaj našega biæa jer samo tako možemo tim istim mirom obdariti one koje volimo, one kojima èestitamo.

Galerija

Advent u Zagrebu - kratka šetnjica od Zrinjevca do Kaptol